

דף י.

עין משפט א.

יו"ד סימן רי פעיף א

א. אין הנדר חל עד שיוציא בשפתיו ויהיו פיו ולבו שוים^ה, לפיכך היה בלבו לידור מפת חטים והוציא בשפתיו פת שעורים מותר בשניהם^י, אבל אם היה בלבו פת חטים או פת שעורים והוציא בשפתיו פת סתם אסור בזו שחשב עליה בלבו^ז.

ב. אם נדר על דעת אחרים אינו תלוי במה שבלבו אלא כפי מה שיאמרו האחרים שכך דעתם ככה יחול הנדר^ח.

יו"ד סימן רלט פעיף א

א. דין שבועה כדין נדר לכל דבר, בין לענין שצריך להוציא בשפתיו, בין לענין כוונתו, בין שהולכין אחר לשון בני אדם, בין לענין הקמה או ביטולה, בין לענין תנאי.

ב. י"א כשם שנדרי זירוזין והבאי ואונסין ושגגות מותרים ה"ה לענין שבועות^ט, והוא כשנשבע שבועת הבאי לא יעמיד דבריו לומר שודאי ראה באותו דרך כיוצאי מצרים^י או נחש כקורת בית הבד שאם כך אסור הוא.

כז. מימרא דשמואל וברייתא וכדמפרש לה שם בגמ' בשבועות כ"ו ע"א.

כח. בפת חטים מותר דהרי לא הוציא בשפתיו, ובשעורין מותר דהרי לא גמר בלבו ואנן בעינן פיו ולבו שוין. ט"ז ס"ק ב'.

כט. דשניהם בכלל פת סתם כמו בסי' רי"ז סעיף י"ט. וכתב הב"ח היינו שהוציא בשפתיו בשוגג פת סתם אבל לא נתכוון לאסור עליו פת סתם, אבל אם נתכוון שלא להוציא פת חטים או שעורין שהתכוון עליהם אסור בכל פת. ש"ך ס"ק ב'.

ל. רמב"ם בפ"ב מהלכות שבועות.

לא. כ"כ הטור בשם אביו הרא"ש.

לב. היינו שאומר שאינו מתכוון להבא. ש"ך ס"ק ד'.

וי"א דבשבעות הבאי בכל אופן אסורות^כ וצריך התרה. ומדברי הרמב"ם נראה דשבעות זירוזין אסורות, וגם בשאר שבועות נראה מדבריו אף שפטור מקרבן מ"מ אסורות.

הגה: אם יש חילול ה' בשבעתו^ל אפי' אנוס יכפוהו להתפשר ולא ישבע, ואם לא היה חילול ה' נשבע ומבטל בלבד.

לג. תוס' בשבועות כ"ח ע"א.

לד. היינו במשביעים אותו עכו"ם, ויש חילול ה' בפני היהודים שעומדים שם ויודעים שהוא נשבע לשקר הוי חילול ה'.

דף י:

עין משפט ג.

יו"ד סימן שלא פעיף כט

כט. **לג.** עושה אדם שליח להפריש לו תרומות ומעשרות **מ**.

לה. שנאמר "כן תרימו גם אתם" ודרשו לרבות שלוחכם. קידושין נ"ט ע"א.